

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 51. S. Athansius Antiochiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

drinam Epistolam dedit affectu tenerri-
mo plenam, qua constantiam eorum in
fide laudat, & charitatem, qua Episcopus
eorum nunquam non eos complexus est,
testatam facit; animo præcipit lætitiã
publicam, ubi charissimum Patrem re-
deuntem excipient; in fine eas Alexan-
drinis precatur a cælo gratias, quas sua
fide, & pietate merentur. Ubicunque
Athanasius transibat, litteras pacis ab E-
piscopis accipiebat.

§. LI.

S. Athanasius Antiochiæ.

Tandem Antiochiam pervenit ad Im-
peratorem Constantium, qui, eum
benigno vultu excipiens, viva voce li-
centiam confirmavit redeundi in Patriam
suam, & Ecclesiæ Gubernaculum resu-
mendi. Litteras etiam dedit, præter
eas, quibus vias custodiri iusserat, ut se-
cure iter posset conficere. Querebatur
Athanasius, quod Imperator antehac de-
cretis suis immeritum esset persecutus,
rogans ne imposterum se absente inimi-
corum suorum obrectationibus fidem
haberet; *Fube, si placet, eos comparere,*
inquebat: gratum mihi feceris, & ego
tibi convictos reddam. Noluit Impera-
tor; ea tamen, quæ contra Athanasium
scripta fuerant, deleri iussit, atque pro-

Sæculum IV. lixe pollicebatur, nullis deinceps contra
 A. C. 349.

eum calumniis aures daturum, imo ut ostenderet, firmissime id sibi propositum, jurejurando firmavit, Deum in testem invocans. Plura addidit, ut dubitantem erigeret. Plures commendatitias scripsit Epistolas ad Presbyteros, & Episcopos Ecclesiæ Catholicæ, quod de Ægypto intelligendum, quibus declarat, omnia ea, quæ contra Communicantes cum Athanasio decreta fuissent, esse oblivioni danda; eos ipsos pro fidissimis subditis im-

Apol. 2. p. posterum habendos, Clericos Athanasii
 772. tributorum pensione fore exemptos, sicut antea fuissent, sanio-rem Regni partem deinceps illam æstimandam, quæ Athanasio faveret. Altera Epistola ad populum Catholicum Alexandrinum directæ est, quæ potissimum ad pacem hortatur, & indicat, Imperatorem ad judices scripsisse, ut seditiosi pro rigore legum punirentur. Duæ datæ sunt Epistolæ ad

ibid. p. 774. Nestorium Ægypti Præfectum, quarum
ad solit. p. prima etiam ad Prætores Provinciæ Au-
 814. gustamnicæ, Thebaidis, & Lybiæ missa est. Altera jubetur Nestorius omnes Epistolas, quas in suis tabulariis invenerit, famam Athanasii lædentes, ad Regiam

Apol. 2. p. mittere. Decurioni, nomine Eusebio,
 774. imperatum, hæc mandata effectui dare; is omnia acta, ut præceptum erat, extra-
 bula.

bulariis Ducis, & Præfecti Ægypti ex-
traxit.

Sæculum IV.
A. C. 349.

Soz. III.

c. 20.

Toto tempore, quo S. Athanasius Antiochiæ moratus est, cum Leontio non communicavit, devitans eum, ut hæreticum; Eustathianorum autem Comuni-
oni se junxit, tunc purissimæ Catholico-
rum parti, adiitque eorum Conventus,
quos in domibus privatorum agebant.
Quadam die ad eum Imperator, *Vides,*
inquit: *me omnia, quæ tibi promisi, ser-*
vaturum, habeo autem & ego, quod gra-
tia loco a te postulem; nempe ut ex tot
Ecclesiis, quæ tibi subjiciuntur, unam in-
dulgeas illis, qui tuæ Communionis non
sunt. Athanasius, *æquum est, Domine!*
respondit: *ut tibi obediamus; at cum in*
hac urbe Antiochena multi communio-
nem eorum fugiant, qui a nobis dissen-
tiunt, pro illis eandem quoque gratiam
efflagito, ut Ecclesiam habeant, ubi libere
convenient. Æqua petere Imperatori
visus est; at non Arianis eadem mens
fuit, nam sibi in aures dicebant: *No-*
stram Doctrinam Alexandria, Athanasio
ibi sedente, paucissimi sequentur; contra
si patimur, ut Eustathiani Antiochiæ li-
bere conventus agant, quanta sit eorum
multitudo patebit, nec omnino tutum est
hoc consilium. Præstat res nostras in præ-
senti statu relinqui. Nempe Ariani,
quamvis in sua potestate Ecclesias habe-

Sæculum IV. A. C. 349. rent, & magna populi Catholici pars cum ipsis in Ecclesia conveniret, non sine suo pudore videbant, Catholicos fidei suæ diversitatem palam profiteri in fine Psalmorum, dicentes: Gloria Patri, & Filio, & Spiritui S. non autem cum Arianis Gloria Patri per Filium. Leontius quidem Catholicis resistere non audebat, at, quæ futura erant, prospiciebat, dictitare solitus, manu canos suos ostendens: *Postquam solutæ fuerint hæ nives, quam lutosa erit via!* Quibus verbis significare volebat, quantas turbas post mortem suam dissensio populi in fide esset excitatura. Ergo Imperator Athanasium ad sua remisit, nihil amplius ab ipso petens. Eodem tempore Marcellum Ancyranum, & Asclepam Gazensem ad suas Ecclesias remisit. Asclepas omnibus benevolentia signis exceptus est. Ancyrae autem, cum prius ejiciendus esset Basilius, maximi tumultus exstiterunt, & nova in Marcellum calumniandi occasio.

Socr. 23. c.
23. Sozom.
III. c. 24.

§. LII.

Initia Apollinaris.

Philost. III. Sanctus Athanasius, in itinere versus *c. 12.* Ægyptum constitutus, per omnes urbes Episcopos, qui a sana Doctrina, & voce consubstantialis deflexerant, reducere satagebat; a variis varie recipiebatur.